

การพัฒนาและตรวจสอบโปรแกรมกระบวนการจัดการตนเองและเครือข่ายทางสังคม
ที่มีต่อการปฏิบัติงานของครูแบบบูรณาการการวิจัย การวัดประเมิน
และการประกันคุณภาพ*

The development and monitoring of self-management program and social
networks on the performance of integrated teachers the research ,
assessment and quality assurance.

อัจศรา ประเสริฐสิน (Ujsara Prasertsin)**

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาและตรวจสอบโปรแกรมกระบวนการจัดการตนเองและเครือข่ายทางสังคม ที่มีต่อการปฏิบัติงานของครูแบบบูรณาการการวิจัย การวัดประเมิน และการประกันคุณภาพ วิธีดำเนินการ ผู้วิจัยใช้วิธีวิจัยเชิงคุณภาพด้วยการสัมภาษณ์กับผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย (1) แบบสัมภาษณ์แนวทางในการออกแบบโปรแกรม และ (2) แบบประเมินคุณภาพโปรแกรม โดยแบบประเมินแบ่งออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ด้านอรรถประโยชน์ ด้านความเป็นไปได้ ด้านความเหมาะสม และด้านความถูกต้อง เพื่อนำมาสร้างข้อคำถามในการประเมินคุณภาพคู่มือ จากนั้นจึงนำแบบประเมินไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบ แล้วทำการแก้ไขปรับปรุงตามคำแนะนำ และนำไปเก็บข้อมูลจากผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน การวิเคราะห์ข้อมูล การสัมภาษณ์โดยการวิเคราะห์เนื้อหา ส่วนการประเมินโปรแกรมวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของตัวแปร ผลการวิจัย การออกแบบโปรแกรม กิจกรรมครั้งที่ 1-12 ครั้งละ 2 ชั่วโมง โดยกิจกรรมครั้งที่ 1 การแนะนำโปรแกรมและวัดการจัดการตนเองกับการปฏิบัติงานของครูแบบบูรณาการ กิจกรรมครั้งที่ 2-11 การนำขั้นตอนของโปรแกรมการจัดการตนเองมาใช้ในการปฏิบัติงานของครูแบบบูรณาการ พร้อมสร้างเครือข่ายทางสังคม เพื่อการทำงานร่วมกันในกลุ่มครู กิจกรรมครั้งที่ 12 การสรุปผลการใช้โปรแกรมการจัดการตนเองกับการปฏิบัติงานของครูแบบบูรณาการ ผลการประเมินโปรแกรมจากผู้ทรงคุณวุฒิ 7 ท่าน พบว่า โปรแกรมมีคุณภาพด้านความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านอรรถประโยชน์ ด้านความเหมาะสม และด้านความถูกต้อง ตามลำดับ สำหรับจุดแข็งของโปรแกรม หากมีการดำเนินการตามหลักการที่เหมาะสมและคาดว่าจะเกิดประโยชน์ ถ้าหากปฏิบัติได้จริง

* เพื่อพัฒนาและตรวจสอบโปรแกรมกระบวนการจัดการตนเองและเครือข่ายทางสังคม ที่มีต่อการปฏิบัติงานของครูแบบบูรณาการการวิจัย การวัดประเมิน และการประกันคุณภาพ

to development and monitoring of self-management program and social networks on the performance of integrated teachers the research, assessment and quality assurance.

** อาจารย์ สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

Educational and Psychological Test Bureau, Srinakharinwirot University, Thailand. ,E-mail address: ubib_p@hotmail.com, เบอร์โทร6241-554-081

จุดอ่อนของโปรแกรม ผู้ใช้อาจไม่เห็นความสำคัญของการใช้โปรแกรมและทำให้ไม่เห็นผลลัพธ์ที่ชัดเจน ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ในทางทฤษฎีโปรแกรมอาจมีความครบถ้วนสมบูรณ์ แต่หากนำมาใช้จริงอาจจะไม่เห็นผลลัพธ์ที่ชัดเจน เนื่องจากผู้ใช้โปรแกรมอาจจะไม่ได้ปฏิบัติตามขั้นตอนอย่างครบถ้วน

คำสำคัญ : โปรแกรม การจัดการตนเอง เครือข่ายทางสังคม การบูรณาการการวิจัย การวัดประเมิน และการประกันคุณภาพ

Abstract

This research aims to Development and monitoring of self-management program and Social Networks on the performance of integrated teachers the research, assessment and quality assurance. The researchers used a qualitative research with interviews with a sample of 5 experts. Research Instrument (1) interview guidelines in program design and evaluation (2) program quality assessment. The evaluation form is divided into 4 areas: utilities, possibility, suitability and the accuracy. The questionnaire was used to evaluate the quality of the manual. Then take the assessment form to the experts to check. Then make corrections according to instructions. Data analysis, interview by content analysis. The basic statistical analysis was based on arithmetic mean (Mean), standard deviation (SD) of the variables. The results of the research on the design of the program were 1-12 times per 2 hours. The first activity, the introduction of the program and the measurement of self-management with the performance of the integrated teachers. Activity 2-11 , implementing the steps of self-management training program for integrated teacher practice and create a social network to work together in the teacher group. Activity 12 , Conclude of the use of self-management program and integrated teacher practice. The results of the program evaluation from 7 experts found that the program had the possibility exists in most levels. The second is the utility, suitability and the accuracy of the order. For the strengths of the program , If follow the right principles. Expected to be useful in practice. Weakness of the program, users may not see the importance of using the program and cannot see the results clearly. The suggestion further, In theory, the program may have completeness. However, if used, may not see the results clearly. Because users of the program may not have fully followed the steps.

Keywords: self-management program , Social Networks ,Integrated in research , assessment and quality assurance

บทนำ

สถาบันส่งเสริมการวิจัยการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2544) ได้กล่าวถึงครู/ผู้สอนวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู่ว่าผู้สอนที่มีความสามารถวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้นั้น คือ ผู้ที่มองเห็นปัญหา ระบุหรือรู้ปัญหาได้ มีการวางแผนการวิจัย เก็บข้อมูล บันทึกข้อมูล และการวิเคราะห์อย่างเป็นระบบมีหลักฐานแสดงการได้มาซึ่งข้อค้นพบ และมีหลักการและความเป็นเหตุเป็นผลอธิบายถึงข้อค้นพบนั้นๆ โดยความสัมพันธ์ระหว่างการวิจัยกับการสอน การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้นี้จัดโดยครู จะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อครูปรับบทบาทเป็นครูนักวิจัย โดยเป็นผู้กระทำ กระบวนการวิจัยบูรณาการกับการสอน โดยเมื่อเปรียบกระบวนการวิจัยและกระบวนการสอนจะเห็นได้ว่าเป็นกิจกรรมที่มีความคล้ายคลึงกัน จะเห็นได้ว่าการวิจัย การวัดประเมิน และการประกันคุณภาพ ถือเป็นส่วนหนึ่งของการสร้างเสริมเพิ่มพูนความรู้ ปรับปรุงการทำงาน เพื่อให้ผลงานดีขึ้น ในทางการศึกษา การวิจัย การวัดประเมิน และการประกันคุณภาพ สามารถทำให้ครูผู้สอนพัฒนาและปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีคุณภาพ แก้ไขปัญหาในชั้นเรียนเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการศึกษา การปฏิบัติงานของครูที่ผู้วิจัยศึกษาค้นคว้า

ผลสำรวจเบื้องต้นเพื่อสอบถามถึงปัญหาและแนวทางการแก้ไขในการปฏิบัติงานและการจัดการตนเองของครูจำนวน 94 คน โดยใช้แบบสอบถามปลายเปิดร่วมกับการสัมภาษณ์ ได้ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่างๆ ดังนี้ ด้านการเรียนการสอน พบปัญหาและอุปสรรค คือ (1) งานเอกสารมากเกินไป โครงการหรืองานข้อมูลมากเกินไป มีภาระงานสนับสนุนการสอนมากทำให้มีเวลาจัดการเรียนการสอนเฉพาะงานพิเศษมากทำให้บางครั้งต้องทิ้งห้องมาทำงานทำงานอื่น เช่น งานธุรการ การเงิน พัสดุ ฯลฯ ทำให้สอนได้ไม่เต็มที่ (2) สอนไม่ตรงความถนัด ต้องสอนหลายกลุ่มสาระ ทั้งที่ความเข้าใจในเนื้อหาวิชานั้นยังไม่เพียงพอ (3) สื่อการเรียนการสอนไม่ค่อยพอเพียง ขาดความรู้ในการใช้สื่อบางอย่าง ทั้งนี้ครูได้เสนอแนวทางการแก้ไข คือ (1) ควรจะมีกิจอย่างอื่นให้น้อยลง ลดงานเอกสารกับครูลงแล้วให้ครูมีเวลาอยู่กับเด็กมากขึ้น ครูควรจัดสรรเวลาลำดับในการทำงานให้ดีกว่านี้ จัดสรรงบประมาณหาบุคลากรมาทำงานดังกล่าวแทนครูครูจะได้มีเวลาสอนอย่างเดียว (2) จัดหาครูให้เพียงพอ สอนตรงความถนัด ให้ครูได้เข้ารับความรู้อบรมเพิ่มเติม (3) ปรับปรุงสื่อการเรียนการสอนและหาเทคนิควิธีสอนใหม่ จัดหาอุปกรณ์ทางการศึกษาให้ครบตามความต้องการ หานวัตกรรมใหม่ๆ มาให้นักเรียนทดลองใช้ในการเรียนการสอน (Prasertsin & Wongwanich, 2011)

ด้านการประกันคุณภาพการเรียนการสอน ชาคริต ชมชื่น (2543) ได้กล่าวถึง การประกันคุณภาพการเรียนการสอนว่าเป็นส่วนหนึ่งของการประกันคุณภาพการศึกษา ซึ่งเป็นแนวคิดที่ควรนำไปปฏิบัติให้เกิดประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอน เช่นเดียวกับที่ สมศักดิ์ ภูวิภาดาวรรณ (2544) การแสวงหาแนวทางในการประกันคุณภาพการเรียนการสอน โดยใช้รูปแบบของการประเมินตามสภาพจริง การประกันคุณภาพการประเมินตามสภาพจริง และการจัดการเรียนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เน้นการฝึกปฏิบัติและการมีส่วนร่วมระหว่างผู้เรียนและผู้สอนมากขึ้น ซึ่งผลการศึกษา พบความพึงพอใจของผู้เรียนทั้งด้านทักษะความรู้ ทักษะปฏิบัติ และเจตคติต่อการเรียน แต่การประกันคุณภาพการเรียนการสอนมักใช้กับการศึกษาระดับอุดมศึกษาเป็นหลัก ยังไม่ได้นำมาประยุกต์ใช้กับการศึกษาขั้นพื้นฐานมากนัก แม้จะมีการกล่าวถึงกันมานานแล้วก็ตาม เช่น การเผยแพร่บทความในหนังสือพิมพ์มติชน วันที่ 26 พฤศจิกายน 2544 ถึงระบบการประกันคุณภาพการเรียนการสอนของครูผู้สอน

ทำงานปกติ เพื่อปรับบทบาทครูในการเตรียมตัวเพื่อพร้อมรับการประเมินภายนอก มาจนถึงในปัจจุบันที่กล่าวถึง เกณฑ์วิทยฐานะด้านคุณภาพการสอนและการพัฒนาผู้เรียน พบว่า การประกันคุณภาพการเรียนการสอนและมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพภายใน เป็นส่วนหนึ่งที่ผู้ขอรับการประเมินต้องเป็นใช้ในการสอนและการพัฒนาผู้เรียน

วิธีการใช้กระบวนการจัดการตนเองและเครือข่ายทางสังคม งานวิจัยที่เกี่ยวกับการจัดการตนเอง มีทั้งงานวิจัยที่ทำในสาขาการแพทย์และการพยาบาล เป็นการศึกษาผลของโปรแกรมการจัดการตนเองไปใช้กับอาการของโรคต่าง ๆ ทั้งในกลุ่มผู้ป่วยที่เจ็บป่วยเรื้อรัง และต้องการการดูแลเพื่อควบคุมอาการ ซึ่งผลการวิจัยทางด้านสุขภาพส่วนใหญ่ พบว่า ผู้เข้าร่วมโปรแกรมสามารถนำแนวคิดการจัดการตนเองไปใช้ในการจัดการตนเองเพื่อควบคุมสภาวะของโรคและพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้ป่วย (Berg, Jacob & Sereika, 1997) เช่นเดียวกับที่ Thomas (1980) พบความสัมพันธ์ของพฤติกรรมจัดการตนเองของนักเรียน กับแรงจูงใจทางวิชาการ และทักษะพื้นฐานในการประสบความสำเร็จ โดยโปรแกรมการจัดการตนเอง (self-management training) ที่ผู้วิจัยได้นำมาประยุกต์ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นของ Gerhardt (2010) และ Koegel, Koegel & Parks (2011) และแบบตรวจสอบรายการพฤติกรรมจัดการตนเอง ตามแนวทางของ McKenzie (2009, 2010) และ Malott (2009) รวมถึงการใช้เครือข่ายทางสังคม ชุมชนเมือง แก้วดำเกิง (2552) ศึกษาผลของการใช้เครือข่ายทางสังคมและระบบดัชนีสุขภาพโรงเรียนในฐานะตัวแทรกแซงที่ส่งเสริมสภาวะของนักเรียนในโรงเรียน ส่งเสริมสุขภาพ ที่มีผลต่อคุณภาพการจัดบริการสุขภาพแตกต่างกันได้ดี และลำพอง กลมกุล (2548) ได้พัฒนาโมเดลเครือข่ายวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนที่ประกอบด้วย 3 รูปแบบย่อย โดยในการสร้างเครือข่ายวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนนั้นควรเริ่มสร้างจากเครือข่ายวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนภายในโรงเรียน แล้วพัฒนาเป็นเครือข่ายวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนภายในกลุ่มโรงเรียน และเมื่อมีความเข้มแข็ง จึงค่อยๆ ขยายไปเป็นเครือข่ายวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนภายในเขตพื้นที่การศึกษา โดยเครือข่ายวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนจะเกิดขึ้นได้นั้น ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องและสถานศึกษาจำเป็นต้องมีความพร้อมในการประสานความร่วมมือและร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ภายในเครือข่าย โมเดลและองค์ประกอบของเครือข่ายที่พัฒนาขึ้น คือ แนวทางในการสร้างเครือข่าย บุคคลหรือสถานศึกษาสามารถนำโมเดลที่พัฒนาขึ้นไปปรับใช้ตามความเหมาะสมของสถานศึกษานั้น ๆ ได้ (อัจฉรา ประเสริฐสิน, 2556, 2557) การวิจัยในครั้งนี้ จึงสนใจศึกษาพัฒนาและตรวจสอบโปรแกรมกระบวนการจัดการตนเองและเครือข่ายทางสังคม ที่มีต่อการปฏิบัติงานของครูแบบบูรณาการการวิจัย การวัดประเมิน และการประกันคุณภาพ

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อพัฒนาและตรวจสอบโปรแกรมกระบวนการจัดการตนเองและเครือข่ายทางสังคม ที่มีต่อการปฏิบัติงานของครูแบบบูรณาการการวิจัย การวัดประเมิน และการประกันคุณภาพ

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

ผู้วิจัยใช้วิธีวิจัยเชิงคุณภาพด้วยการสัมภาษณ์กับผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มีดังนี้

(1) แบบสัมภาษณ์แนวทางในการออกแบบโปรแกรมกระบวนการจัดการตนเองและเครือข่ายทางสังคม ที่มีต่อการปฏิบัติงานของครูแบบบูรณาการการวิจัย การวัดประเมิน และการประกันคุณภาพ

(2) แบบประเมินคุณภาพโปรแกรมกระบวนการจัดการตนเองและเครือข่ายทางสังคม ที่มีต่อการปฏิบัติงานของครูแบบบูรณาการการวิจัย การวัดประเมิน และการประกันคุณภาพ ผู้วิจัยจัดทำแบบประเมินคุณภาพโปรแกรมกระบวนการจัดการตนเองและเครือข่ายทางสังคม ที่มีต่อการปฏิบัติงานของครูแบบบูรณาการการวิจัย การวัดประเมิน และการประกันคุณภาพ โดยการศึกษามาตรฐานการประเมินของ Stufflebeam ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ด้านอรรถประโยชน์ ด้านความเป็นไปได้ ด้านความเหมาะสม และด้านความถูกต้อง เพื่อนำมาสร้างข้อคำถามในการประเมินคุณภาพคู่มือ จากนั้นจึงนำแบบประเมินไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบ แล้วทำการแก้ไขปรับปรุงตามคำแนะนำ และนำไปเก็บข้อมูลจากผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัย วิเคราะห์ข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ และการวิเคราะห์เนื้อหา ส่วนการประเมินโปรแกรมใช้การวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของตัวแปร

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

ผลการสัมภาษณ์แนวทางในการออกแบบโปรแกรมกระบวนการจัดการตนเองและเครือข่ายทางสังคม ที่มีต่อการปฏิบัติงานของครูแบบบูรณาการการวิจัย การวัดประเมิน และการประกันคุณภาพ ผู้วิจัยจะนำเสนอความคิดเห็นและข้อมูลที่ได้จากผู้ทรงคุณวุฒิตามแบบสัมภาษณ์แต่ละข้อ และนำข้อสรุปมาเป็นประเด็นที่จะใช้ในการออกแบบโปรแกรม ซึ่งผู้วิจัยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงบรรยาย โดยใช้ข้อมูลเชิงคุณภาพที่ได้จากการสัมภาษณ์ มีรายละเอียดดังนี้

1. ลักษณะ ประโยชน์ และการดำเนินการ การปฏิบัติงานของครูแบบบูรณาการการวิจัย การวัดประเมิน และการประกันคุณภาพ

การปฏิบัติงานของครู ครูควรที่จะมีการบูรณาการในการทำงานเพื่อจะได้งานที่มีประสิทธิภาพ นำผลที่ได้มาวิจัย ประเมินผล และตรวจสอบคุณภาพเพื่อจะได้ปรับปรุงในส่วนที่บกพร่อง โดย (1) **ด้านงานวิจัยในชั้นเรียน** ครูทำงานวิจัยไปพร้อมกับการจัดการเรียนการสอน เก็บข้อมูลและสรุปผลพร้อมกับสรุปผลนักเรียน เป็นประโยชน์ในแง่ได้ข้อมูลจริงได้พัฒนาตนเองและนักเรียน ควรนำไปใช้กับครูในรูปแบบเป็นแบบแผน ครูวางแผนในช่วงเปิดเทอม เพื่อศึกษาปัญหาที่แท้จริง (2) **ด้านการวัดประเมินผล** นักเรียนควรประเมินตามสภาพจริง หลากหลายและแก้ไขให้ตรงจุด แบบประเมินไม่ควรยากเกินไป และเหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน และ

(3) ด้านการประกันคุณภาพ ควรมีการรวบรวมเอกสารไปพร้อมกับดำเนินกิจกรรมต่างๆเพื่อที่จะได้ไม่เพิ่มภาระกับครูภายหลัง ควรมีแบบแผนให้ครูทำงานประเมินเป็นงานประจำ

ลักษณะของการปฏิบัติงานของครูแบบบูรณาการการวิจัย การวัดประเมิน และการประกันคุณภาพ โดยคำว่า บูรณาการ หมายถึง การนำองค์ประกอบหลายๆ สิ่งนี้อาจจะมีความแตกต่างกันหรือเหมือนกันมารวมเข้าด้วยกันเพื่อให้บรรลุเป้าหมายอย่างใดอย่างหนึ่งที่วางไว้ แล้วทำให้เกิดสิ่งใหม่จากของเดิมที่มีอยู่ ลักษณะการทำงานของครูแบบบูรณาการการวิจัย การวัดประเมิน และการประกันคุณภาพ ควรนำงานทั้ง 3 เรื่องนี้ มาดำเนินงานหรือจัดทำเข้าไปด้วยกัน แบบไม่แยกส่วน ทั้งนี้ควร (1) ต้องรู้จักจุดประสงค์ เนื้อหา องค์ประกอบของงานทั้ง 3 เรื่อง (2) เลือกงานใดงานหนึ่งเป็นหลักหรือตัวตั้ง เพื่อให้งานที่เหลือนำมาเชื่อมโยง เช่น หากครูเลือกงานวิจัยเป็นหลัก เมื่อครูจะทำวิจัยเรื่องใด ครูต้องคำนึงว่างานวิจัยนั้นจะเกี่ยวข้องกับหรือเชื่อมโยงกับงานวัดประเมิน และงานการประกันคุณภาพอย่างไร จะต้องโจทย์ของงาน หรือนำงานทั้ง 2 ที่เหลือมาเชื่อมโยงให้ดำเนินงานไปด้วยกันได้อย่างไร และ (3) ถ่ายทอดและแลกเปลี่ยนผลที่ได้จากการบูรณาการ

การทำงานในลักษณะบูรณาการ ทำให้เกิดประโยชน์ต่อครู ดังนี้ (1) การทำงานไม่แยกส่วน ทำงานเรื่องใดเรื่องหนึ่งแต่ได้งานในหลายมิติ ตอบโจทย์ได้หลายเรื่อง เหมือนยิงปืนนัดเดียวได้นกหลายตัว ประหยัดเวลาและไม่สิ้นเปลืองงบประมาณ เรียกได้ว่าทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ หรือเน้นการบริหารจัดการแบบ lean management (2) ครูได้ใช้ความรู้ ประสบการณ์ ทักษะที่มีอยู่ แสดงออกมาให้เห็นอย่างเป็นรูปธรรม และ (3) การทำงานในลักษณะบูรณาการต้องอาศัยทีมและความร่วมมือจากหลายฝ่ายในการทำงาน ทำให้เกิดการทำงานเป็นทีม

สำหรับรูปแบบที่ควรไปดำเนินการ จะต้องเน้นบทบาทหรือภารกิจของครูเป็นหลัก ซึ่งหน้าที่หลักของครูคือ การสอน ดังนั้น การทำงานแบบบูรณาการควรนำเรื่อง งานสอน งานวิจัยในชั้นเรียน งานประเมินการสอน และการประกันคุณภาพ มารวมเข้าด้วยกัน เช่น ครูอาจทำวิจัยในชั้นเรียน โดยการสังเกตปัญหาจากการสอน แล้วคิดเป็นหัวข้อวิจัย ออกแบบการวิจัย และลงมือปฏิบัติเพื่อแก้ไขปัญหา พร้อมทั้งนำผลที่ได้จากการแก้ปัญหา มาใช้ในการประเมินการสอน เป็นต้น

2. ประโยชน์ และการนำไปใช้ ของการนำกระบวนการจัดการตนเองและเครือข่ายทางสังคมไปใช้ส่งเสริมการปฏิบัติงานของครูแบบบูรณาการการวิจัย การวัดประเมิน และการประกันคุณภาพ

ความหมายของการจัดการตนเอง คือ การที่บุคคลสามารถนำตนเองไปสู่เป้าหมายที่แต่ละคนวางไว้ซึ่งเกี่ยวข้องกับความสามารถของบุคคลในการบริหารเวลา บริหารทรัพยากร บริหารงาน และบริหารคนที่แวดล้อมให้สำเร็จได้ส่วนเครือข่ายทางสังคม คือ การมีความร่วมมือช่วยเหลือจากผู้เกี่ยวข้องหรือเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับงาน ดังนั้น ต้องวิเคราะห์ว่าตนเองมีเครือข่ายทางสังคมเป็นใครบ้างที่ตนเองต้องไปเกี่ยวข้องหรือประสานการทำงาน

ประโยชน์ของการมีองค์ประกอบทั้งสองอย่างนี้ หากครูมีองค์ประกอบทั้งสองอย่างนี้ในการทำงานก็สามารถทำงานใดๆ ได้อย่างสำเร็จภายใต้การควบคุมของตนเองให้เสร็จตามแผน ตามเวลาที่วางไว้ เรียกได้ว่าการจัดการตนเอง นอกจากนี้การทำงานใดๆ ต้องอาศัยความร่วมมือจากบุคคลรอบข้าง หรือการสนับสนุนจากคนรอบข้าง ถ้าครูมีเครือข่ายการทำงานอยู่รอบตัวก็จะเป็นตัวช่วยให้งานของครูสำเร็จได้เร็วและดียิ่งขึ้น สรุปคือมีประโยชน์ในการทำงานของตนเองและส่วนรวมให้สำเร็จลุล่วง

นอกจากนี้ ยังทำให้ครูสามารถควบคุมตัวเองทำในสิ่งที่ถูกต้องและสามารถประสานงานกับผู้อื่นได้อย่างไร้ปัญหาและยังได้ทราบข้อบกพร่องของตนเองจากข้อเสนอแนะของผู้อื่น เพื่อจะได้พัฒนาตนเองต่อไป ทำให้มีโอกาสที่จะประสบความสำเร็จในการดำเนินชีวิต การทำงาน และมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ส่งเสริมให้ครูสามารถกำกับตนเองได้ มีความสุขและประสบผลสำเร็จในการทำงาน การสามารถบูรณาการจะส่งเสริมให้ครูลดเวลาและลดปริมาณงาน แต่ได้งาน คุณภาพของงานที่มีคุณภาพเท่าเดิมหรือมากขึ้น ควรมีเทคนิคในการเสริมแรงและการวางแผนงานอย่างเป็นระบบ จะช่วยพัฒนางานของครูดีขึ้น

3. รูปแบบ (ด้านเนื้อหา ระยะเวลา การมีที่ปรึกษา การวัดประเมินผลการใช้โปรแกรม ฯลฯ) การจัดการโปรแกรมกระบวนการจัดการตนเองและเครือข่ายทางสังคม ไปใช้ส่งเสริมการปฏิบัติงานของครูแบบบูรณาการการวิจัย การวัดประเมิน และการประกันคุณภาพ

ด้านเนื้อหา การจัดการตนเอง คำนี้ถึง การตั้งเป้าหมาย (เป้าหมายที่ดีควรมีองค์ประกอบคือ เฉพาะเจาะจง วัดได้ เป็นไปได้ มีขอบเขตจำกัด) การมีตารางเวลากำกับ (time table) และการกำกับตนเอง (self-regulation) เครือข่ายทางสังคม คำนี้ถึง การวิเคราะห์ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย การหาแนวร่วม และการติดต่อประสานงาน

ด้านการมีที่ปรึกษา ใช้กระบวนการชี้แนะและการเป็นที่เลี้ยง (Coaching and Mentoring) ด้วยหลักการ GROW model เพื่อให้การทำงานของครูมีประสิทธิภาพ อาจใช้กระบวนการชี้แนะและการเป็นที่เลี้ยง เพื่อให้คำแนะนำ คำปรึกษา และร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ไปด้วยกัน ซึ่งการชี้แนะ เน้นการพัฒนาคนเพื่อให้มีความรู้ ทักษะ และผลการปฏิบัติงาน โดยใช้การสนทนาเชิงรุก (active conversation) ทั้งนี้มีประเด็นที่ต้องพิจารณาคือ (1) ผู้ให้คำปรึกษาและผู้ขอรับคำปรึกษามีการตั้งเป้าหมายในการพูดคุยในแต่ละครั้ง (2) ผู้ขอรับคำปรึกษาต้องตระหนักในสิ่งที่ตนเองกำลังมาขอคำปรึกษาจากผู้ให้คำปรึกษา (3) มีระยะเวลาของการให้คำปรึกษา และ(4) การได้รับการพัฒนาควรเกี่ยวข้องกับเป้าหมายส่วนตัวและเป้าหมายขององค์กร

4. ปัจจัย (ทั้งปัจจัยสนับสนุนและปัจจัยขัดขวาง) และผู้ที่มีบทบาทสำคัญ ในการบริหารจัดการกับปัจจัยนั้น ต่อการจัดโปรแกรม

ปัจจัยที่สนับสนุนการจัดโปรแกรม ได้แก่ การสนับสนุนจากผู้บังคับบัญชา บรรยากาศขององค์กร/วัฒนธรรมองค์กร นโยบายผู้บริหาร ความกระตือรือร้น และใส่ใจของครู การเสริมแรง งบประมาณ ส่วนปัจจัยที่ขัดขวางการจัดโปรแกรม ได้แก่ ภาระงานที่ได้รับ และงานภายนอกแทรกระหว่างปี บุคคลที่เป็นตัวขับเคลื่อนให้เป็นผลชัดเจนคือ ผู้บริหารและรองผู้บริหาร ทั้งนี้หากมองในทางทฤษฎี โปรแกรมอาจมีความครบถ้วนสมบูรณ์ แต่หากนำมาใช้จริงอาจจะไม่เห็นผลลัพธ์ที่ชัดเจน เนื่องจากผู้ใช้โปรแกรมอาจจะไม่ได้ปฏิบัติตามขั้นตอนอย่างครบถ้วน เนื่องจากขาดความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้อง ผู้บริหารควรมีบทบาทบริหารจัดการปัจจัยนั้น โดยการจัดอบรมให้ผู้ที่มีความรู้ในเรื่องนี้มาให้ความรู้และความเข้าใจแก่ครู เพื่อลดปัญหาที่จะเกิดขึ้นในการใช้โปรแกรม

5. ผู้ที่มีส่วนร่วมในการดำเนินงานตามโปรแกรมฯ และข้อควรระวัง รวมถึงข้อเสนอแนะเพิ่มเติมต่อการจัดโปรแกรมฯ

ผู้บริหารระดับสูงและศึกษานิเทศน์ เข้ามาตรวจประเมินการใช้โปรแกรมว่าได้ผลมากน้อยเพียงใด ข้อควรระวัง ผู้บริหารระดับสูงและศึกษานิเทศน์ ต้องมีความรู้ ความเข้าใจในการใช้โปรแกรมอย่างถูกต้องจึงจะสามารถตรวจสอบได้ ซึ่งผู้บริหารสถานศึกษาและรองวิชาการ จะเป็นบุคคลสำคัญในการขับเคลื่อน สำหรับการเริ่มต้นด้วยโปรแกรม ควรสรรหาครูที่สมัครใจและสนใจจะช่วยให้งานดำเนินการมากขึ้น รวมถึงการขยายผลไปสู่ผู้ปกครองและกรรมการสถานศึกษาในบางหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาผลการเรียนของนักเรียน

การจัดทำโปรแกรมกระบวนการจัดการตนเองและเครือข่ายทางสังคม ที่มีต่อการปฏิบัติงานของครูแบบบูรณาการการวิจัย การวัดประเมิน และการประกันคุณภาพ

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลจากผลการวิจัย ระยะที่ 1 และผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ระยะที่ 2 ที่เป็นการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ มาออกแบบโปรแกรม กิจกรรมครั้งที่ 1-12 ซึ่งวันเวลาและกิจกรรมในแต่ละครั้งสามารถปรับเปลี่ยนได้ตามความเหมาะสม โดยคำนึงถึงประโยชน์ และผลที่ครูผู้เข้าร่วมจะได้รับมากที่สุด โดยมีรายละเอียดดังนี้

กิจกรรมครั้งที่ 1 การแนะนำโปรแกรมและวัดการจัดการตนเองกับการปฏิบัติงานของครูแบบบูรณาการ ดำเนินกิจกรรมโดย การแนะนำตัว สร้างความสัมพันธ์ ชี้แจงวัตถุประสงค์การเข้าร่วมโปรแกรม และวัดการจัดการตนเองกับการปฏิบัติงานของครูแบบบูรณาการ มีจุดประสงค์ เพื่อสร้างความสัมพันธ์ที่ระหว่างครูนักวิจัย และวัดการจัดการตนเองกับการปฏิบัติงานของครูแบบบูรณาการ มีระยะเวลา 2 ชั่วโมง (สัปดาห์ที่ 3 ของเดือนมิถุนายน) โดยใช้สื่อ อุปกรณ์ ได้แก่ แบบสอบถามการจัดการตนเองด้านทัศนคติ (Affective) พฤติกรรม (Behavior) และความรู้ (Cognitive) เกี่ยวกับการปฏิบัติงานของครูแบบบูรณาการ ส่วนการประเมินผลใช้ การสังเกต การสัมภาษณ์ การตอบแบบสอบถามการจัดการตนเองกับการปฏิบัติงานของครูแบบบูรณาการ โดยการดำเนินกิจกรรม มีดังนี้ 1) ขั้นนำ ได้แก่ การแนะนำตัว สร้างความสัมพันธ์ นักวิจัยแนะนำตนเอง พร้อมชี้แจงวัตถุประสงค์การเข้าร่วมโปรแกรมและวิธีการดำเนินกิจกรรมให้ครูผู้เข้าร่วมทุกคนได้ทราบเข้าใจตรงกัน และเปิดโอกาสให้ทุกคนได้พูดคุยซักถาม 2) ขั้นดำเนินการ ได้แก่ ผู้วิจัยให้ทำแบบสอบถามการจัดการตนเองกับการปฏิบัติงานของครูแบบบูรณาการ และให้ครูผู้เข้าร่วมรับทราบถึงวัตถุประสงค์และวิธีการการเข้าร่วม เริ่มขั้นตอนของการจัดการตนเองขั้นที่ 1 และ 2 คือ การประเมินค่าตนเอง และการตั้งเป้าหมาย ในด้านการจัดการตนเอง การมีเครือข่ายทางสังคม การปฏิบัติงานของครู ทั้งการวิจัย การวัดประเมิน การประกันคุณภาพ และการบูรณาการทั้ง 3 ส่วนเข้าด้วยกันและ 3) ขั้นสรุป ได้แก่ การสรุปกิจกรรมที่ได้ดำเนินการ พร้อมแจ้งกิจกรรมของครั้งต่อไป

กิจกรรมครั้งที่ 2-11 การนำขั้นตอนของโปรแกรมการฝึกการจัดการตนเองมาใช้ในการปฏิบัติงานของครูแบบบูรณาการ พร้อมสร้างเครือข่ายทางสังคม เพื่อการทำงานร่วมกันในกลุ่มครู ดำเนินกิจกรรม การกำกับตนเองและการประเมินตนเอง เพื่อการปฏิบัติงานของครูแบบบูรณาการ มีจุดประสงค์ เพื่อให้ครูมีการปฏิบัติงานแบบบูรณาการ โดยการฝึกการจัดการตนเองและเครือข่ายทางสังคมมาร่วม เป็นระยะเวลา 2 ชั่วโมง (สัปดาห์ที่ 4 ของเดือนมิถุนายน ถึง สัปดาห์ที่ 1 ของเดือนกันยายน) โดยใช้สื่อ อุปกรณ์ แบบตรวจสอบรายการ

พฤติกรรมจัดการตนเอง มีการประเมินผล ได้แก่ การสังเกต การสัมภาษณ์ การตรวจสอบรายการพฤติกรรม การจัดการตนเอง โดยการดำเนินกิจกรรม มีขั้นตอนดังนี้ 1) ขั้นนำ ได้แก่ การแนะนำขั้นตอนของการจัดการตนเอง ขั้นที่ 3 และ 4 คือ การกำกับตนเอง และการประเมินตนเอง 2) ขั้นดำเนินการ ผู้วิจัยให้ครูผู้เข้าร่วมทุกคนได้ดำเนินการ ตามขั้นตอนของการจัดการตนเอง ขั้นที่ 3 และ 4 พร้อมนำเครือข่ายทางสังคมมาใช้ ในการปฏิบัติงานของครูแบบบูรณาการการวิจัย การวัดประเมิน และการประกันคุณภาพ และ 3) ขั้นสรุป การสรุปกิจกรรมที่ได้ดำเนินการ พร้อมแจ้งกิจกรรมของครั้งต่อไป

กิจกรรมครั้งที่ 12 การสรุปผลการใช้โปรแกรมการจัดการตนเองกับการปฏิบัติงานของครูแบบบูรณาการ ซึ่งกิจกรรมคือ การสรุปผลการเข้าร่วมโปรแกรม และวัดการจัดการตนเองกับการปฏิบัติงานของครูแบบบูรณาการ มีจุดประสงค์ เพื่อวัดการจัดการตนเองกับการปฏิบัติงานของครูแบบบูรณาการ ใช้ระยะเวลา 2 ชั่วโมง (สัปดาห์ที่ 2 ของเดือนกันยายน) โดยใช้สื่อ อุปกรณ์ ได้แก่ แบบสอบถามการจัดการตนเองด้านทัศนคติ (Affective) พฤติกรรม (Behavior) และความรู้ (Cognitive) เกี่ยวกับการปฏิบัติงานของครูแบบบูรณาการ ใช้การประเมินผล โดยการสังเกต การสัมภาษณ์ การตอบแบบสอบถามการจัดการตนเองกับการปฏิบัติงานของครูแบบบูรณาการ มีการดำเนินกิจกรรม ดังนี้ 1) ขั้นนำ ได้แก่ การสรุปกิจกรรมที่ได้ดำเนินการให้ครูผู้เข้าร่วมทุกคนได้ทราบ เข้าใจตรงกัน และเปิดโอกาสให้ทุกคนได้พูดคุยซักถาม 2) ขั้นดำเนินการ ได้แก่ ผู้วิจัยให้ทำแบบสอบถามการจัดการตนเองกับการปฏิบัติงานของครูแบบบูรณาการ และให้ครูผู้เข้าร่วมรับทราบถึงผลการเข้าร่วมโครงการ รวมถึงแนวทางการคงไว้ซึ่งการปฏิบัติงานของครูแบบบูรณาการอย่างยั่งยืน และ 3) ขั้นสรุป ได้แก่ การสรุปกิจกรรมที่ได้ดำเนินการทั้งหมด พร้อมนัดหมายช่วงเวลาการติดตามผล

หลังการฝึกเสร็จสิ้น วัณระยะห่างประมาณ 2 เดือน หลังจากนั้นในครั้งที่ 13 (สัปดาห์ที่ 2 ของเดือนพฤศจิกายน) มีการติดตามผลการฝึกกระบวนการจัดการตนเองและเครือข่ายทางสังคม ที่มีต่อการปฏิบัติงานของครูแบบบูรณาการการวิจัย การวัดประเมิน และการประกันคุณภาพ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

ผลการประเมินโปรแกรมจากผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน พบว่า โปรแกรมมีคุณภาพด้านความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านอรรถประโยชน์ ด้านความเหมาะสม และด้านความถูกต้อง ตามลำดับ โดยผู้ทรงคุณวุฒิเห็นว่า ข้อคำถามที่มีคุณภาพอยู่ในระดับมากที่สุด 7 ข้อ ได้แก่ ด้านความเป็นไปได้ 3 ข้อ คือ โปรแกรมมีความเป็นไปได้ที่จะนำไปใช้จริง ($M=4.86$, $SD=0.38$) ผู้นำโปรแกรมไปใช้ สามารถใช้ได้จริงในสถานศึกษา ($M=4.71$, $SD=0.49$) ระยะเวลาการดำเนินงานตามโปรแกรมที่มีความเป็นไปได้จริง ($M=4.57$, $SD=0.53$) ด้านอรรถประโยชน์ 2 ข้อ คือ การปฏิบัติตามโปรแกรมนำไปสู่การพัฒนาได้จริง ($M=4.57$, $SD=0.79$) ประโยชน์ที่เกิดจากการใช้โปรแกรมนี้ นับว่ามีคุณค่าในวงวิชาการ ($M=4.57$, $SD=0.53$) ด้านความเหมาะสม 1 ข้อ คือ การนำโปรแกรมไปใช้มีความเหมาะสมกับกลุ่มครู ($M=4.86$, $SD=0.38$) และด้านความถูกต้อง 1 ข้อ คือ ขั้นตอนการพัฒนาโปรแกรมถูกต้อง น่าเชื่อถือ ($M=4.57$, $SD=0.53$) รายละเอียดแสดงดังตาราง 1

ตาราง 1 ผลการประเมินคุณภาพโปรแกรมกระบวนการจัดการตนเองและเครือข่ายทางสังคม ที่มีต่อการปฏิบัติงานของครูแบบบูรณาการ การวิจัย การวัดประเมิน และการประกันคุณภาพ

ข้อคำถาม	M	SD	แปลความหมาย
ด้านอรรถประโยชน์			
1. โปรแกรมมีความคุ้มค่าในการนำไปใช้ประโยชน์	4.29	0.49	มาก
2. การปฏิบัติตามโปรแกรมนำไปสู่การพัฒนาได้จริง	4.57	0.79	มากที่สุด
3. โปรแกรมมีการระบุแนวทางในการนำไปใช้ประโยชน์อย่างชัดเจน	4.43	0.53	มาก
4. ประโยชน์ที่เกิดจากการใช้โปรแกรมนี้ นับว่ามีคุณค่าในวงวิชาการ	4.57	0.53	มากที่สุด
ด้านความเป็นไปได้			
1. โปรแกรมมีความเป็นไปได้ที่จะนำไปใช้จริง	4.86	0.38	มากที่สุด
2. ผู้นำโปรแกรมไปใช้ สามารถใช้ได้จริงในสถานศึกษา	4.71	0.49	มากที่สุด
3. โปรแกรมที่การระบุขั้นตอนต่างๆ ที่เป็นไปได้ในการใช้จริง	4.29	0.76	มาก
4. ระยะเวลาการดำเนินงานตามโปรแกรมที่มีความเป็นไปได้จริง	4.57	0.53	มากที่สุด
ด้านความเหมาะสม			
1. การนำโปรแกรมไปใช้มีความเหมาะสมกับกลุ่มครู	4.86	0.38	มากที่สุด
2. โปรแกรมมีการดำเนินการตามหลักการที่เหมาะสม	4.29	0.49	มาก
3. โปรแกรมมีการวัดประเมินผลการใช้ได้อย่างเหมาะสม	4.29	0.49	มาก
4. โปรแกรมไม่ส่งผลกระทบต่อผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง	4.43	0.53	มาก
ด้านความถูกต้อง			
1. ขั้นตอนการพัฒนาโปรแกรมถูกต้อง น่าเชื่อถือ	4.57	0.53	มากที่สุด
2. โครงสร้างเนื้อหาของโปรแกรมมีความครอบคลุม	4.43	0.53	มาก
3. โปรแกรมที่พัฒนาขึ้นบ่งชี้ถึงแนวคิดทฤษฎีได้ถูกต้อง	4.14	0.69	มาก
4. โปรแกรมที่พัฒนาขึ้นอธิบายขั้นตอนต่าง ๆ อย่างถูกต้อง	4.43	0.53	มาก

อภิปรายผล

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลจากการศึกษาเอกสารและการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ มาออกแบบโปรแกรมกิจกรรมครั้งที่ 1-12 ครั้งละ 2 ชั่วโมง โดยกิจกรรมครั้งที่ 1 การแนะนำโปรแกรมและวัดการจัดการตนเองกับการปฏิบัติงานของครูแบบบูรณาการ กิจกรรมครั้งที่ 2-11 การนำขั้นตอนของโปรแกรมการฝึกการจัดการตนเองมาใช้ในการปฏิบัติงานของครูแบบบูรณาการ พร้อมสร้างเครือข่ายทางสังคม เพื่อการทำงานร่วมกันในกลุ่มครู กิจกรรมครั้งที่ 12 การสรุปผลการใช้โปรแกรมการจัดการตนเองกับการปฏิบัติงานของครูแบบบูรณาการ ผลการประเมินโปรแกรมจากผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน พบว่า โปรแกรมมีคุณภาพด้านความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านอรรถประโยชน์ ด้านความเหมาะสม และด้านความถูกต้อง ตามลำดับ สำหรับจุดแข็งของโปรแกรม คือ หากมีการดำเนินการตามหลักการที่เหมาะสม คาดว่าจะเกิดประโยชน์ ถ้าหากปฏิบัติได้จริง ส่วนจุดอ่อนของโปรแกรม คือ ผู้ใช้อาจไม่เห็นความสำคัญของการใช้โปรแกรมและทำให้ไม่เห็นผลลัพธ์ที่ชัดเจน ทั้งนี้ ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม คือ ในทางทฤษฎีโปรแกรมอาจมีความครบถ้วนสมบูรณ์ แต่หากนำมาใช้จริงอาจจะไม่เห็นผลลัพธ์ที่ชัดเจน เนื่องจากผู้ใช้โปรแกรมอาจจะไม่ได้ปฏิบัติตามขั้นตอนอย่างครบถ้วน สอดคล้องกับ

การศึกษาของ ธนวัฒน์ ศรีไพโรจน์ (2561) ซึ่งได้ศึกษาอิทธิพลของโปรแกรมการโค้ชการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐานที่มีต่อสมรรถนะของครูผู้สอน โดยมีข้อเสนอแนะว่า ผู้ที่จะนำโปรแกรมการโค้ชการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐานไปใช้ จะต้องมีความรู้ความเข้าใจหลักการโค้ช ขั้นตอนการโค้ช และการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน เพื่อที่จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงสมรรถนะของครูผู้สอน ซึ่งประกอบด้วย ด้านการรู้คิด ด้านการเข้าใจตนเอง ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและด้านการจัดการเรียนรู้ ให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด สอดคล้องกับงานวิจัยของ Prasertsin & Wongwanich (2011) ที่เสนอแนะแนวทางการแก้ไขในการปฏิบัติงานและการจัดการตนเองของครู อันดับที่ 1 คือ การที่ครูควรจะมีกิจอย่างอื่นให้น้อยลง ลดงานเอกสารกับครูลงแล้วให้ครูมีเวลาอยู่กับเด็กมากขึ้น ครูควรจัดสรรเวลาลำดับในการทำงานให้ดีกว่านี้ สอดคล้องกับที่ อรรถพร จินะวัฒน์ (2559) ได้กล่าวว่า ผู้ประกอบวิชาชีพครู จำเป็นต้องมีการพัฒนาตนเองเพื่อให้พร้อมรับกับความเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา เพราะมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนให้มีความรู้ ทักษะ ทศนคติที่ดี และยิ่งต้องมีการพัฒนาด้วยระบบและกระบวนการที่มีคุณภาพและต่อเนื่อง ดังนั้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจึงต้องให้ความสำคัญ กำหนดแนวทางและวิธีการที่ถูกต้องเหมาะสม และอำนวยความสะดวกกับการพัฒนาคุณภาพครูอย่างแท้จริง ทั้งนี้ เมทนี แก้วอาษา และคณะ ได้กล่าวว่า เพื่อเป็นการพัฒนาครู ควรส่งเสริม สนับสนุนหรือจัดให้มีการคิดค้น ผลิต ปรับปรุง และการประเมินผลสื่อการเรียนรู้อันมีผลต่อการเรียนรู้ จัดให้มีการอบรมให้ความรู้แก่ครู ส่งเสริมให้ครูได้จัดทำเอกสารทางวิชาการเพื่อเผยแพร่ความรู้ และกระตุ้นให้ครูที่มีประสบการณ์น้อยให้ปฏิบัติงานตามมาตรฐานวิชาชีพครูมากขึ้น

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. การประสานงานกับผู้ทรงคุณวุฒิและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน เข้ามาสนับสนุนให้ครูได้มีทักษะการปฏิบัติงานของครูแบบบูรณาการการวิจัย การวัดประเมิน และการประกันคุณภาพ โดยเพิ่มทักษะการจัดการตนเองในการทำงานของครู เพื่อให้นำไปใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนต่อไปได้
2. การสร้างเครือข่ายทางสังคม ที่ขยายวงกว้างขึ้น โดยส่งเสริมด้านของการปฏิบัติงานของครูแบบบูรณาการการวิจัย การวัดประเมิน และการประกันคุณภาพ เพื่อเกิดการขยายผลการพัฒนาครูอย่างต่อเนื่อง ยั่งยืนได้ต่อไป

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยในครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยในรูปแบบของการมีผู้ทรงคุณวุฒิที่ทำเป็นทีมสนับสนุน ให้ลงพื้นที่ตามโรงเรียนต่างๆ ที่จะเข้าไปร่วมพัฒนาการจัดการตนเองและเครือข่ายทางสังคม ที่มีต่อการปฏิบัติงานของครูแบบบูรณาการการวิจัย การวัดประเมิน และการประกันคุณภาพ
2. ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับนโยบาย การกำหนดโครงสร้างบทบาทหน้าที่งานครู เพื่อส่งเสริมการจัดการตนเองและเครือข่ายทางสังคม ที่มีต่อการปฏิบัติงานของครูแบบบูรณาการการวิจัย การวัดประเมิน และการประกันคุณภาพ ซึ่งควรมีกระบวนการที่เปิดโอกาสให้บุคคลจากภายนอก มีส่วนร่วมพัฒนาตรวจสอบติดตามความถูกต้องเหมาะสมของนโยบายนั้นด้วย

เอกสารอ้างอิง

ภาษาไทย

Chomcheun, C.(2000). “nǣokhit choēng patibat kiēokap kānprakan khunnaphāp kānsuksā : kānprakan khunnaphāp kān rīan kānsōk” [Practical concepts about quality assurance in education: quality assurance in teaching and learning]. Chiang Mai, Dara Wan Printing.

ชาคริต ชมชื่น. (2543). แนวคิดเชิงปฏิบัติเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา : การประกันคุณภาพการเรียนการสอน. เชียงใหม่ : โรงพิมพ์दारารวรรณ.

Jeenawat, A. (2016). “kānphatthana ton khōng phū prakōp wichāchīp khurū” [The development of professional teachers]. Veridian E-Journal, Silpakorn University 9,2 (May – August) : 1379-1395.

อรรณพ จินะวัฒน์. (2559).การพัฒนาตนของผู้ประกอบวิชาชีพครู. วารสาร Veridian E-Journal ฉบับภาษาไทย สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ, ปีที่ 9 ฉบับที่ 2 เดือนพฤษภาคม-สิงหาคมมหาวิทยาลัยศิลปากร ,1379-1395.

Kaewarsa, M. “saphāp kān patibat ngān khōng khurū nai rōngriān sangkat samnakngān khēt phūnthī kānsuksā prathom suksā ‘Ubon rāchathānī khēt 2’ [The performance of teachers in schools under the Office of Ubon Ratchathani Primary Education Area 2]. Journal of Management Education Bua Bundit, Ubon Ratchathani Rajabhat University 15,3.

เมทนี แก้วอาษา.สภาพการปฏิบัติงานของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 2.วารสารบริหารการศึกษาบัณฑิต ปีที่ 15 ฉบับที่ 3,มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.

Kaewdamkueng, K.(2009). “khruākhaī thāng sangkhom læ rabop datchanī sukkhaphāp rōngriān nai thāna tuā sæk̄sǣng thī songsoēm suk phāwa khōng nakriān nai rōngriān songsoēm sukkhaphāp” [Social networks and school health index systems as interventions that promote the health of students in health promotion schools].(phd thesis). Chulalongkorn University,Bangkok.

ขวัญเมือง แก้วดำเกิง. (2552). เครือข่ายทางสังคมและระบบดัชนีสุขภาพโรงเรียนในฐานะตัวแทรกแซงที่ส่งเสริมสุขภาพะของนักเรียนในโรงเรียนส่งเสริมสุขภาพ. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

Khomkul, L.(2005). “kānphatthana mō de lō khruākhaī wichai patibatkān nai chan rīan” [Development of a network model for classroom research]. (Master’s thesis). Chulalongkorn University,Bangkok.

- ลำพอง กลมกุล. (2548). การพัฒนาโมเดลเครือข่ายวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Office of the National Education Commission.(2001). “kānwichai phūā phatthanakān rianrū tām nāo phrarāitchabanyat kānsuksā hāeng chāt Phō,So, sōngphanhāroṣisipsōng” [Research for the development of learning under the National Education Act BE 2542]. Office of the National Education Commission, Bangkok.
- สถาบันส่งเสริมการวิจัยการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2544). การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อยู่ตามแนวพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- Phuwipadawat, S.(2001). “kānphatthana rūpbāp kānpramōēn tām saphāp ching phūā kānprakan khunnaphāp kān rianrū rabiāp withi wichai thāngkān suksā” [Development of a realistic assessment model for quality assurance of learning, research methodology, education]. Educational Information Center, Faculty of Education, Chulalongkorn University.
- สมศักดิ์ ภู่วิภาดาธรรม. (2544).การพัฒนา รูปแบบการประเมินตามสภาพจริงเพื่อการประกันคุณภาพการเรียนรู้ ระเบียบวิธีวิจัยทางการศึกษา. งานวิจัยส่วนบุคคล. ศูนย์บรรณสารสนเทศทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Prasertsin, U.(2013). “kānchatkān ton ‘ēng kap kān patibat ngān khōng khru” [Self-management and teacher performance]. Teacher Competency Enhancement Guide Research Package "Strategies for Reforming Secondary Education Policy".Bangkok, Prik Wan Graphic Co., Ltd.213-231.
- อัจศรา ประเสริฐสิน. (2556). การจัดการตนเองกับการปฏิบัติงานของครู. คู่มือการสร้างเสริมสมรรถนะครูสู่ความสำเร็จ ชุดโครงการวิจัย “กลยุทธ์การขับเคลื่อนนโยบายปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง”. กรุงเทพมหานคร: บริษัท พริกหวานกราฟฟิค จำกัด. 213-231.
- Prasertsin, U. (2014). “kānwichai choēng pramōēn bāp phasān withi” [Combined Evaluation Research]. Include articles, methods, and theories for behavioral research in organizations. Bangkok, Thai Sampan Printing,1,105-121.
- อัจศรา ประเสริฐสิน. (2557). การวิจัยเชิงประเมินแบบผสมวิธี. รวมบทความวิธีวิทยาและทฤษฎีเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมในองค์กร. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ไทยสัมพันธ์. 105-121.
- Sripirot, T.(2018). “itthiphon khōng prokrāmkan khoṭkān chatkān rianrū doī chai khroṅngān pen thān thī mī toṣamatthana khōng khru phū sōk” [Influence of Project Based Learning Coaching Programs on Teachers Performance]. Veridian E-Journal, Silpakorn University 11,2 (May – August) : 1379-1395.

ธนวัฒน์ ศรีไพโรจน์. (2561).อิทธิพลของโปรแกรมการได้ช้การจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐานที่มีต่อสมรรถนะของครูผู้สอน.วารสาร Veridian E-Journal ฉบับภาษาไทย สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ, ปีที่ 11 ฉบับที่ 2 เดือนพฤษภาคม-สิงหาคม ,มหาวิทยาลัยศิลปากร , 96-110.

ภาษาต่างประเทศ

- Berg, J., Jacob, J.D. & Sereika, S.M. (1997). An evaluation of a self-management program for adults with asthma. *Clinical Nursing Research* 6, 225-238.
- Gerhardt, M.W. (2010). Individual Self-Management Training in Management Education. [online]. Available from: <http://www.midwestacademy.org/Proceedings/2006/papers/paper6.pdf> [2010, August 2].
- Koegel, L.K, Koegel, R.K. & Parks, D.R. (2011). How To Teach Self-Management to People with Severe Disabilities. A Training Manual. [online]. Available from: <http://www.eric.ed.gov/PDFS/ED336880.pdf>. [2011, January 22].
- Malott, R.W. (2009). *Self Management Checklist*. [online]. Available from: <http://www.coun.uvic.ca/learning/motivation/self-management.html>. [2010, August 17].
- McKenzie, I. (2009). *10 Point Self-management checklist*. [online]. Available from: <http://www.ismckenzie.com/10-point-self-management-checklist/> [2010, August 17].
- Prasertsin, U., & Wongwanich, S. (2011). Self-management Skill in Teacher's Working: Need Assessment. *Proceedings of Tenth International Conference on Operations and Quantitative Management*, Nashik, India, 501-510.
- Thomas, J.W. (1980). Agency and Achievement: Self-management and Self-regard. *Review of Educational Research*, 50, 213-240.